

ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାଈବଲ
ଉପହାର

ଦାଉଦ ରାଜା
(ଦ୍ଵିତୀୟ ଭାଗ)

ଲେଖକ: Edward Hughes
ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ: Lazarus
ଉପଯୋଜକ: Ruth Klassen
ଅନୁବାଦକ: Prasanta Bhuyan
ପ୍ରଯୋଜକ: Bible for Children
www.M1914.org

BFC
PO Box 3
Winnipeg, MB R3C 2G1
Canada

©2015 Bible for Children, Inc.

ଅନୁମତି ପତ୍ର: ଏଠାରେ ଥିବା ସବୁ କାହାଣୀର ଅଧିକାର ନକଲ ଅବା ପ୍ରିଣ୍ଟ କରିବାକୁ
ଆପଣଙ୍କର ଅଧିକାର ଅଛି. ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣ ଏହାକୁ ବିକ୍ରୀ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

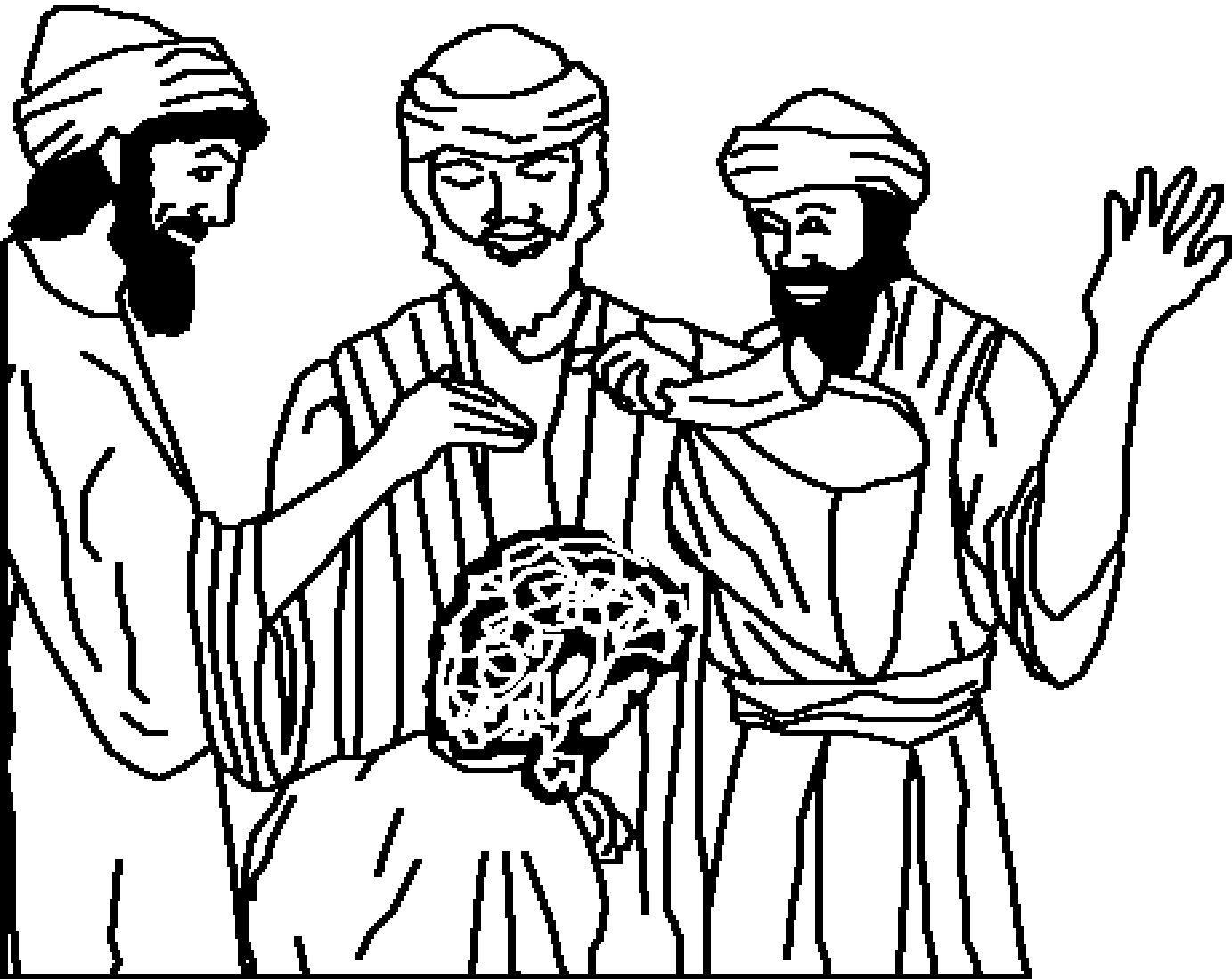
ଦାଉଦ ଦକ୍ଷିଣ ଇସ୍ରାଏଲ, ଯିହୁଦାର ରାଜା
ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବାକି ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ୍ ଶାତଲଙ୍କ
ପୁତ୍ର ଇଶବୋଶତଙ୍କ ଅଧିନରେ ଥିଲା,
ସେ ତାହାର ରାଜା ଥିଲା ।
ସେହିସମୟରେ ସାତବର୍ଷ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା, ଓ
ଦାଉଦ ବେଳକୁ ବେଳ
ବଳବାନ୍ ହେବାକୁ
ଲାଗିଲେ ।

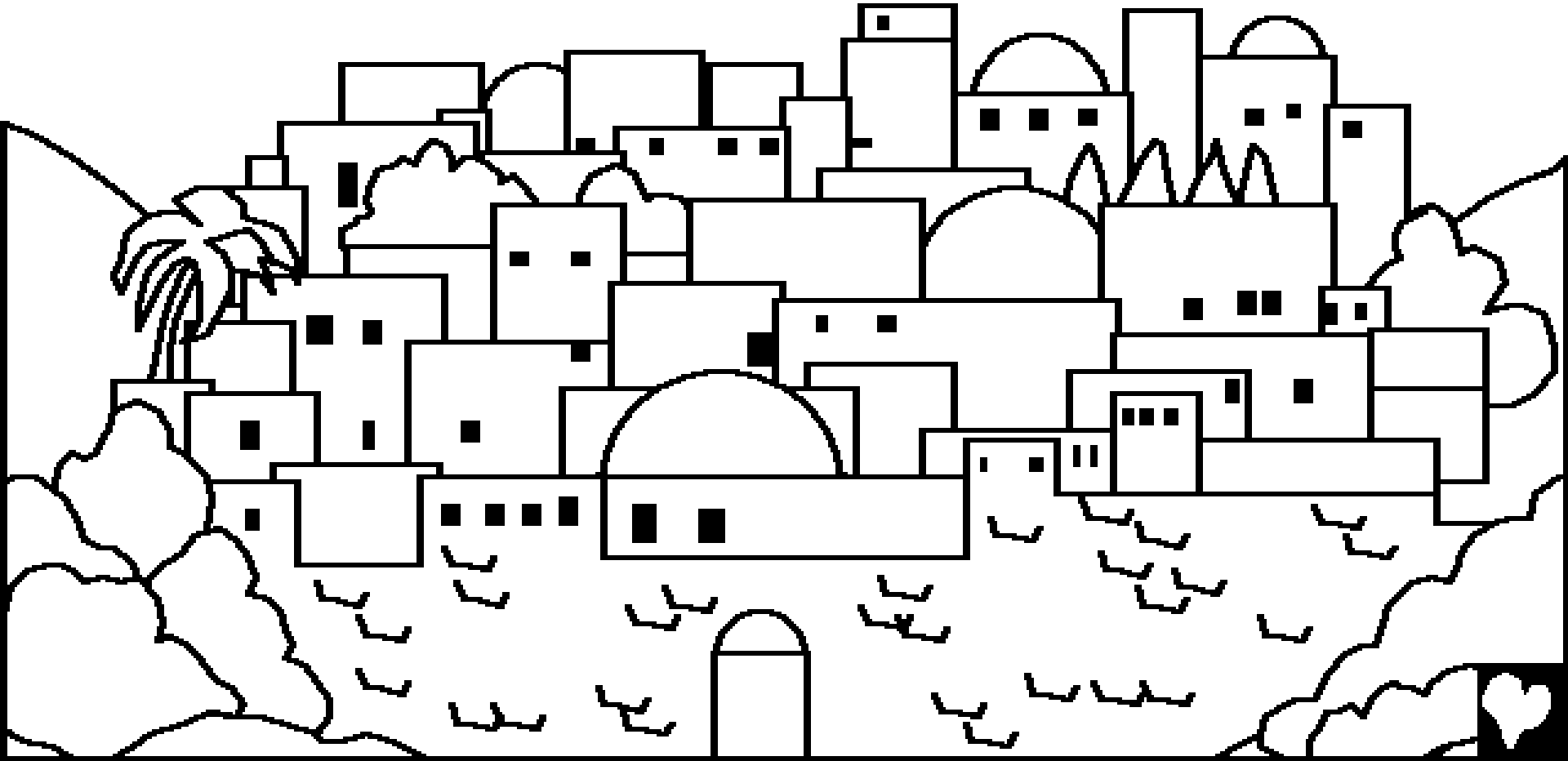
ପରିଶେଷରେ ରାଜା ଇଶବୋଶତ ନିଜର ଦୁଇଟି ସୌନିକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମାରାଗଲେ ।

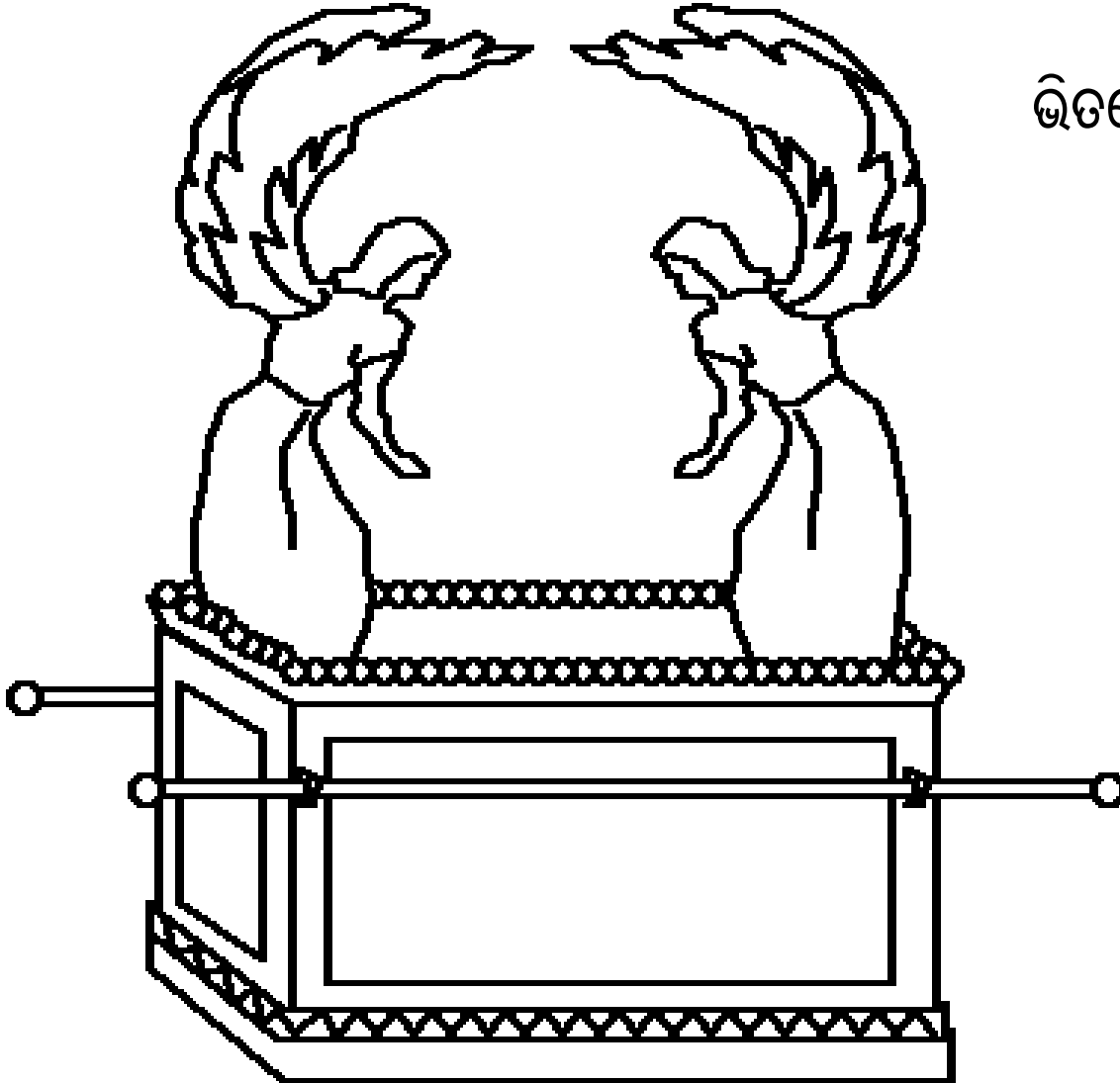

ତାହାପରେ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠି ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଭାବରେ ଅଭିଶିଳ୍ପ କଲେ । ପରିଶେଷରେ ଦାଉଦ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ୍ ଦେଶ ଉପରେ ରାଜାହେଲେ ।

ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କର ପ୍ରଥମ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ଯିରୁଶାଲମକୁ ଅକ୍ତିଆର କରିବା । ପରେ ଏହା ଦାଉଦ
ନଗର ଭାବରେ କ୍ଷାତି ଲାଭକଲା । ସେ ଏହାକୁ ଶତୃମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଶକ୍ତକରି
ଗଢ଼ିଲେ । ଯିରୁଶାଲମରୁ, ଦାଉଦଙ୍କ ସୌନ୍ୟ ପଲେଷ୍ଟିନ୍‌ମାନଙ୍କୁ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ଅନ୍ୟ ଶତୃମାନଙ୍କୁ
ଜୟ କରିବାକୁ ଗଲେ ।

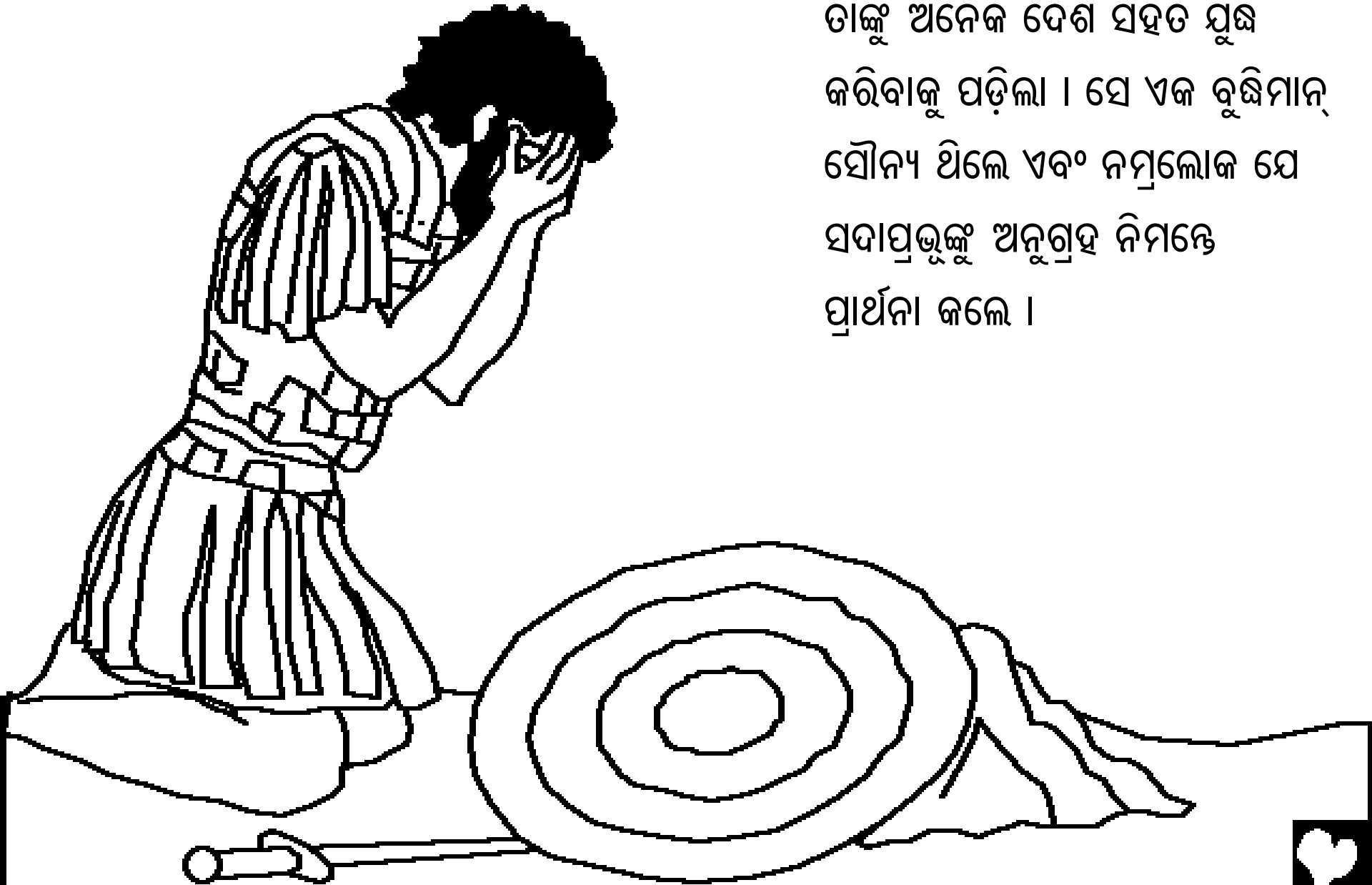

ତାହାପରେ, ରାଜା ଦାଉଦ
ଯାରିଶାଲମକୁ ଯାରୁଶାଲମକୁ ନିର୍ଯ୍ୟତ
ସିନ୍ଧୁକ ଆଣିଲେ । ନିର୍ଯ୍ୟତ ସିନ୍ଧୁକ
ଭିତରେ ଦଶ ଆଜ୍ଞାର ନକଲ କପି ଥିଲା
ଏବଂ ଅନ୍ୟ ନିର୍ଯ୍ୟତଗୁଡ଼ାକ ଯାହା
ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ ।
ସେହି ନିର୍ଯ୍ୟତ ସିନ୍ଧୁକ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ
ମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ଓ
ସେମାନେ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର
ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହେବାକୁ
ମନେପକାଇଦିଏ ।

ଦାଉଦଙ୍କ ରାଜ୍ୟକରିବା ଆରମ୍ଭରେ
ତାଙ୍କୁ ଅନେକ ଦେଶ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ
କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ସେ ଏକ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍,
ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଥିଲେ ଏବଂ ନମ୍ରଲୋକ ଯେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ନିମନ୍ତେ
ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ।

ଦାଉଦ ସୁନ୍ଦର ଅଟାଳିକାରେ
ରହିଲେ ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିୟମ
ସିଦ୍ଧି ଏକ ତମ୍ବୁରେ ରଖାଗଲା,
ଏହା ଦାଉଦଙ୍କୁ ବ୍ୟସ୍ତକଲା ।
ଦାଉଦ ଏକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ
କରିବାକୁ ମନସ୍ତ କଲେ ।
ନାଥାନ୍, ଯେ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତ୍ରା
ଥିଲେ ସେ ମଧ୍ୟ
ତାଙ୍କ ଯୋଜନାରେ
ସହମତ ହେଲେ ।

ସେହି ରାତ୍ରୀରେ ସଦାପ୍ରଭୁ

ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ପାଦ ପ୍ରେରଣ

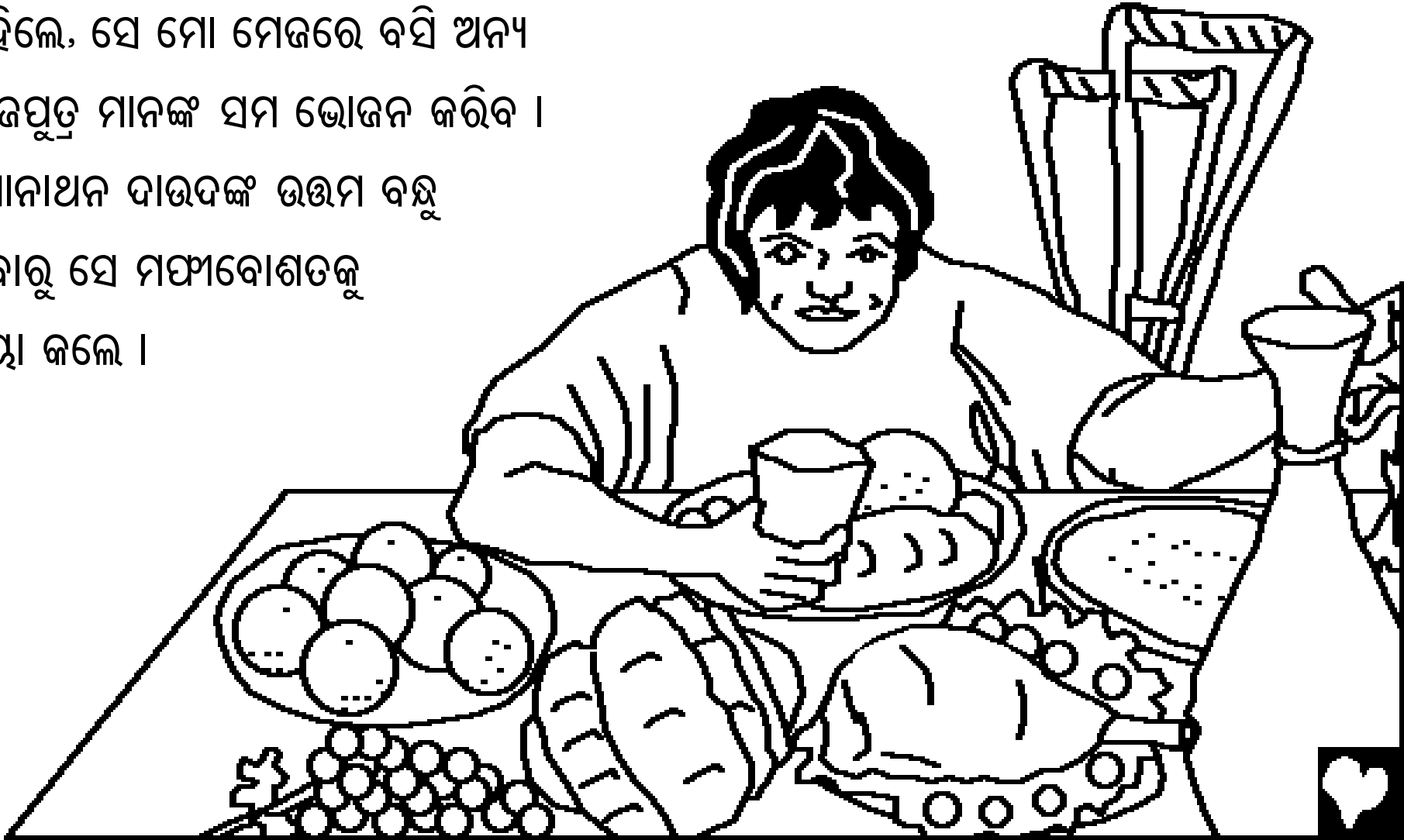
କଲେ । ମୋହର ଦାସ ଦାଉଦ, ସଦାପ୍ରଭୁ ନିଜେ ଏକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବେ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ

ହାତରେ ନୁହେଁ, ତୁମ୍ଭର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର ଯେ ତୁମ୍ଭସ୍ଥାନରେ ରାଜା ହେବ ସେ ମୋ

ନାମରେ ଏକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବ । ତାଙ୍କ ରାଜତ୍ଵ ଚିରକାଳ ସ୍ଥାୟୀ ହେବ ।

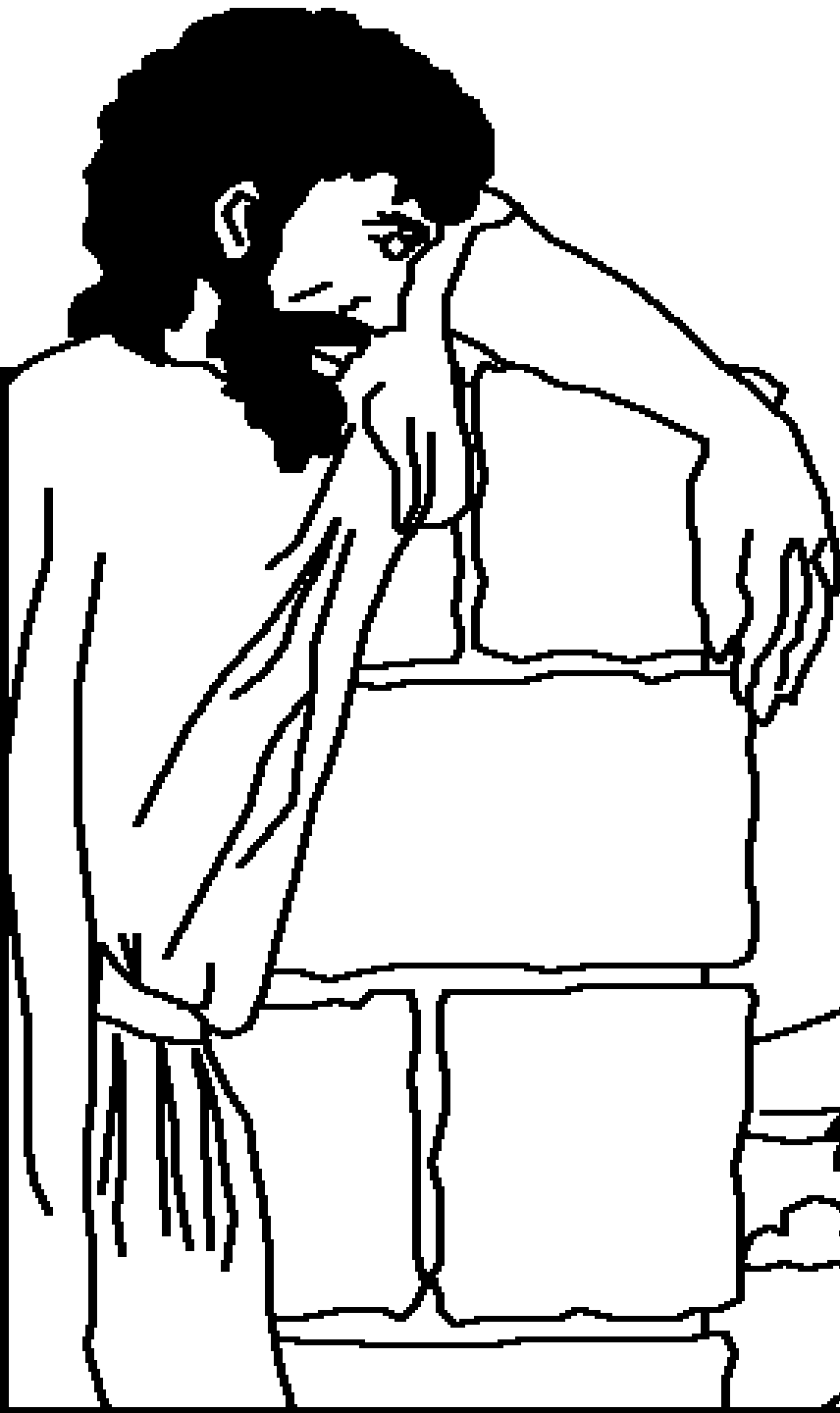
ଶାଉଲଙ୍କ ପରବାର ମଧ୍ୟରୁ ବଞ୍ଚିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦାଉଦ
ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚହ୍ଟିଲେ । ସେ କେବଳ ଯୋନାଥନର ପୁତ୍ରଙ୍କୁ
ପାଇଲେ, ମଫୀବୋଶତ୍ ଯେ ଜି ଛୋଟା ଥିଲେ । ଦାଉଦ
କହିଲେ, ସେ ମୋ ମେଜରେ ବସି ଅନ୍ୟ
ରାଜପୁତ୍ର ମାନଙ୍କ ସମ ଭୋଜନ କରିବ ।
ଯୋନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କ ଉତ୍ତମ ବନ୍ଧୁ
ଥିବାରୁ ସେ ମଫୀବୋଶତକୁ
ଦୟା କଲେ ।

ଯେତେସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାଉଦ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଉପରେ ନିର୍ଭର କଲେ ଓ ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ମାନିଲେ,
ସେହିପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ଦାଉଦଙ୍କୁ ସଫଳ ହେବାକୁ
ସାହାଯ୍ୟ କଲେ । କିନ୍ତୁ ଦିନକର ଘଟଣା,
ଦାଉଦଙ୍କ ଜୀବନରେ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଦୁଃଖ
ଆସିଲା । ସେ ତାଙ୍କ ସୌନ୍ୟଦଳକୁ ବାହାରେ
ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପଠାଇଲେ, ମାତ୍ର ସେ
ଯିରୁଶାଲମରେ ରହିଲେ ।

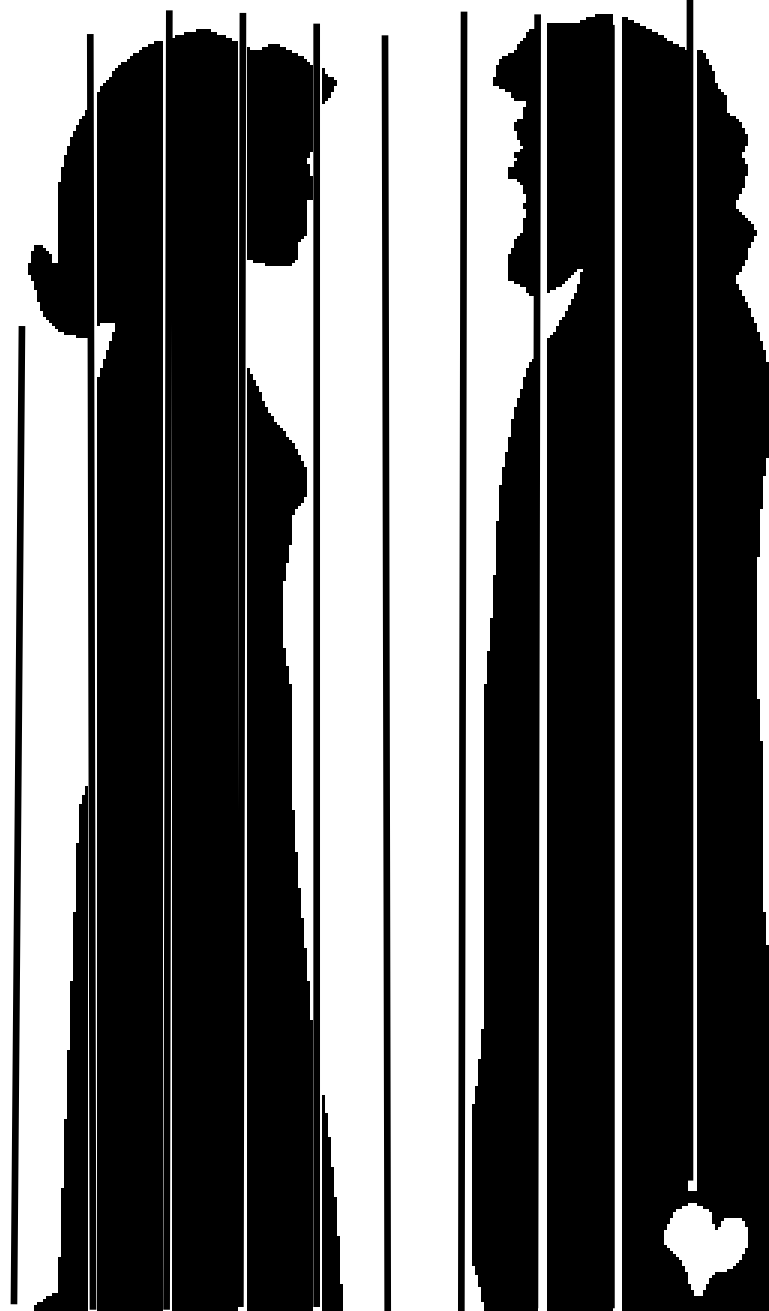
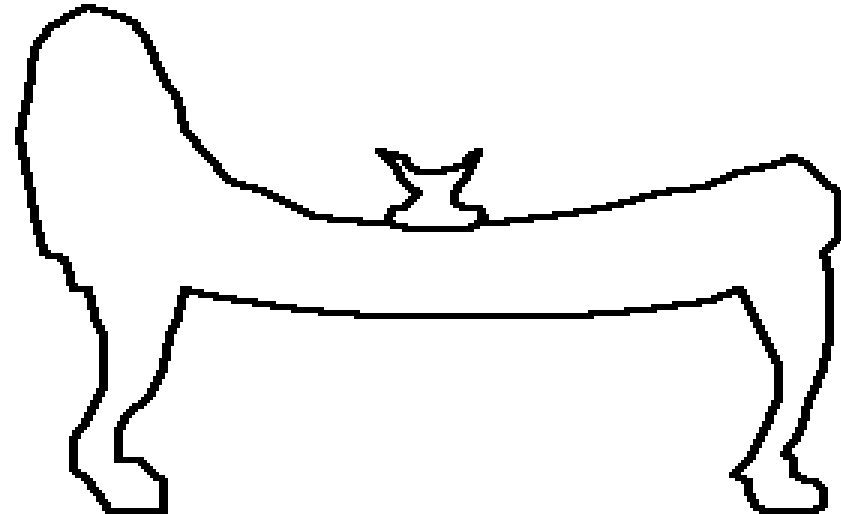

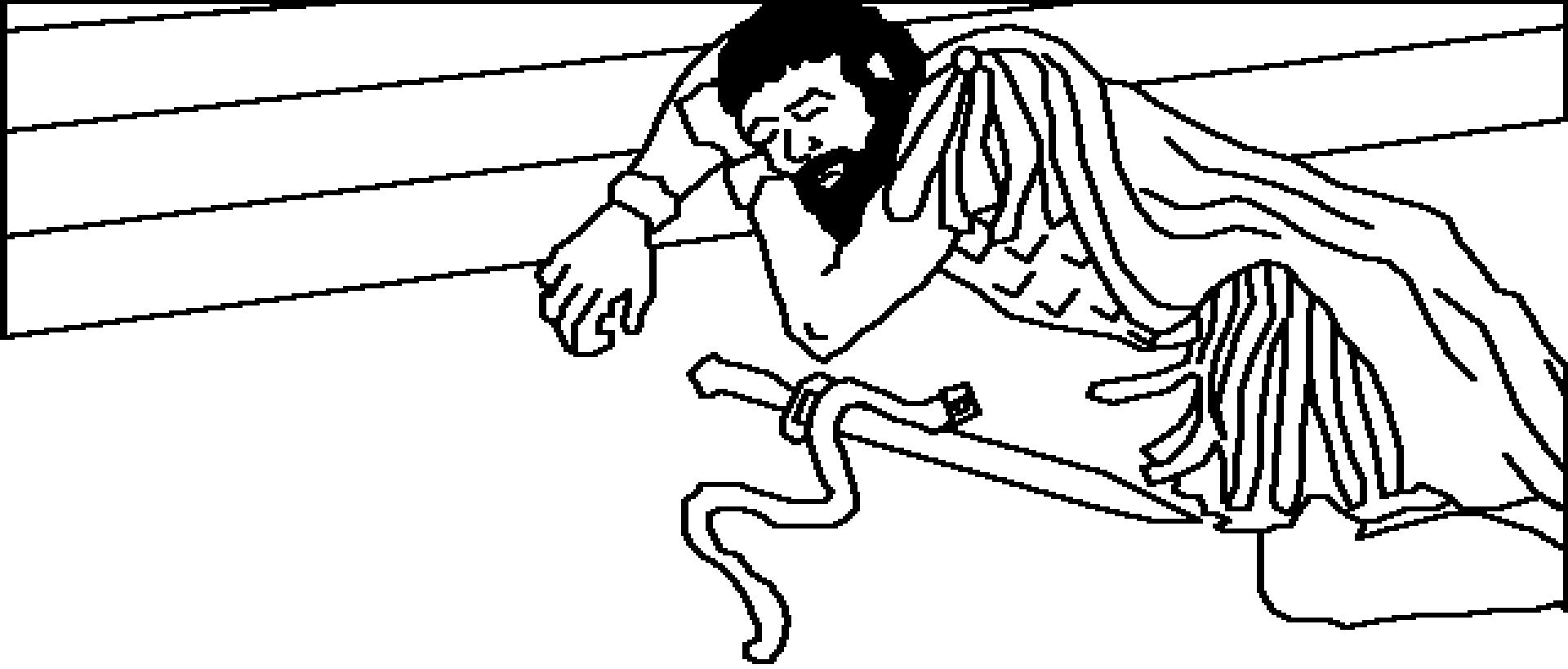

ଏକ ରାତ୍ରୀରେ, ସେ
ଶୋଇପାରିଲେ ନାହିଁ ତେଣୁ
ସେ ରାଜଗୃହର ଛାତ ଉପରେ
ବୁଲିବା ସମୟରେ ନଗର
ଆଡ଼େ ଅନାଇ ଦେଖିଲେ ।

ଦାଉଦ ଏକ ସୁନ୍ଦରୀ ସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ନାନ କରୁଥିବା ଦେଖିଲେ ।
ତାହାର ନାମ ବେତ୍‌ଶେବା ଥିଲା । ଦାଉଦ ତାଙ୍କ
ସହିତ ପାପ କଲେ ଯଦ୍ୟପି ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ, ଉରିୟ, ସେ
ଦାଉଦଙ୍କ ବାହାଦୁର୍ ସୌନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଦ୍ୟରୁ ଜଣେ
ଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ବେତ୍‌ଶେବା ସେ ଯେ ସନ୍ତାନ
ଜନ୍ମ ଦେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ତାହା ଜଣାଇଲେ । ଦାଉଦ
ଜାଣିଥିପାରିଲେ ତାଙ୍କର ପାପ ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ
ସମସ୍ୟାର କାରଣ ଅଟେ ।

ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗରେ ନିଜକୁ ନମ୍ର କଲାନାହିଁ ମାତ୍ର ତାହା ବଦଳରେ ସେ ସେହି ପାପକୁ
ଭାଙ୍ଗି ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକଲେ । ତାହା କଦାପି ହୁଏନାହିଁ । ସେ ଉରିୟକୁ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରୁ ନିଜ
ଗୃହକୁ ପଠାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଡାକିଲେ । ଯେପରି ଉରିୟ ସେହି ଜନ୍ମନେବାକୁ ଯାଉଥିବା
ସନ୍ତାନଟି ମୋହର ଭାବିବେ । କିନ୍ତୁ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ସେ ନିଜ ଗୃହକୁ ଯିବେନାହିଁ
ବୋଲି ଉରିୟ କହିଲେ । ଉରିୟ ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ଵାର ପାଖରେ ଶୋଇଗଲେ ।

ତେଣୁ ଦାଉଦ ତାହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ
ଅତ୍ୟଧିକ ଦୁଃଖତାର କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ।
ସେ ଭରିୟକୁ ଫେରି ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଏକ
ପତ୍ରସହ ପଠାଇଲେ । ସେହି ପତ୍ର
ସେନାଧିକାରୀ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଆଜ୍ଞା,
ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରେ ଭରିୟର ମୃତ୍ୟୁ ହେବା
ଆବଶ୍ୟକ । ଯେତେବେଳେ ଭରିୟ
ମରିଗଲେ, ଦାଉଦ ବତଶେବାକୁ
ନିଜର ସ୍ତ୍ରୀ କରି ନେଇଗଲେ ।

ଦାଉଦଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପାପ ଦାଖାଲବା
ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁ ନିଜର ଏକ ଦାସ,
ନାଥାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ନାଥାନ,
ଦାଉଦଙ୍କୁ ଜଣେ ଧନୀ ଓ ଦରିଦ୍ର
ଲୋକ ବିଷୟରେ ଏକ କାହାଣୀ
କହିଲେ । ଧନୀଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ
ପ୍ରଭୁର ଗୋମେଷାଦି ପଲ ଥିଲେ ।
କିନ୍ତୁ ସେହି ଦରିଦ୍ର ଲୋକଙ୍କ
ପାଖରେ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ଛୋଟିଆ
ମେଷବସ୍ତ୍ର ଥିଲା, ତାହା ଲୋକର
କନ୍ୟା ତୁଲ୍ୟ ଥିଲା ।

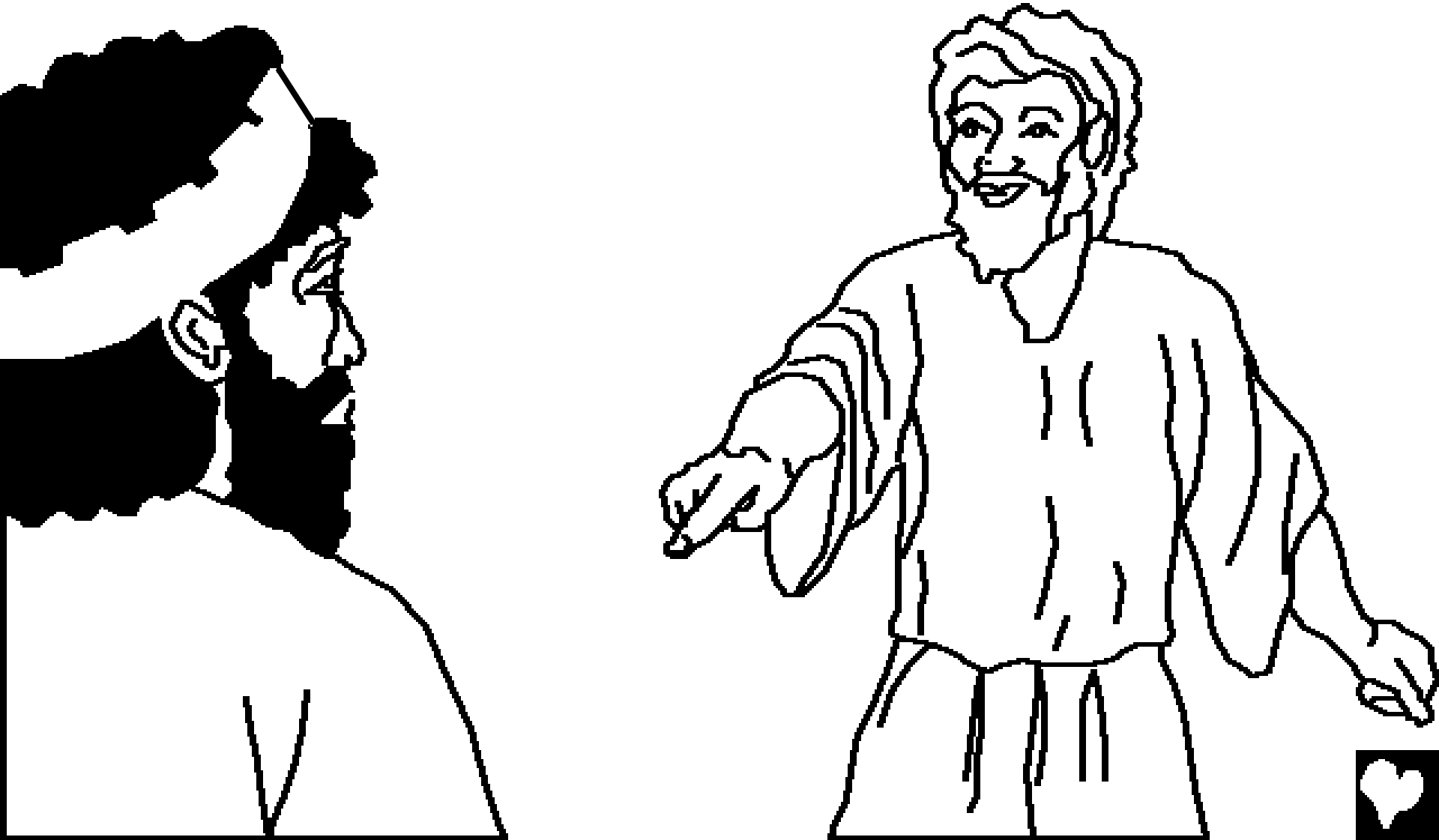
ଯେତେବଳେ ଏକ ଯାତ୍ରୀ ସେହି ଧନୀଲୋକ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ସେହି ଧନୀ ଲୋକକୁ ଖୁଆଇବାକୁ ନିଜ ପଲରୁ ନେବାକୁ ଜୁଣିତ ହେଲା, ବଦଳରେ ସେ ସେହି ଦରିଦ୍ର ଲୋକର ମେଷବସ୍ତାଟିକୁ ନେଇ ମାରିଲା ।

ଏଥିରେ ସେହି ଧନୀଲୋକର ସ୍ୱାର୍ଥପରତା
ଦେଖି ତାଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳରେ ଦାଉଦଙ୍କ କ୍ରୋଧ
ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହା କରିଅଛି
ସେ ନିଶ୍ଚିତ ମରିବ । ଦାଉଦ କହିଲେ ।

ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଲୋକ, ନିର୍ଭୀକ ନାଥାନ୍ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଜାଣିଲେ । କାହାଣୀରେ ଧନୀଲୋକ କରିଥିବା
କାର୍ଯ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଦାଉଦଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଅତି ଗୁରୁତର ଥିଲା ।

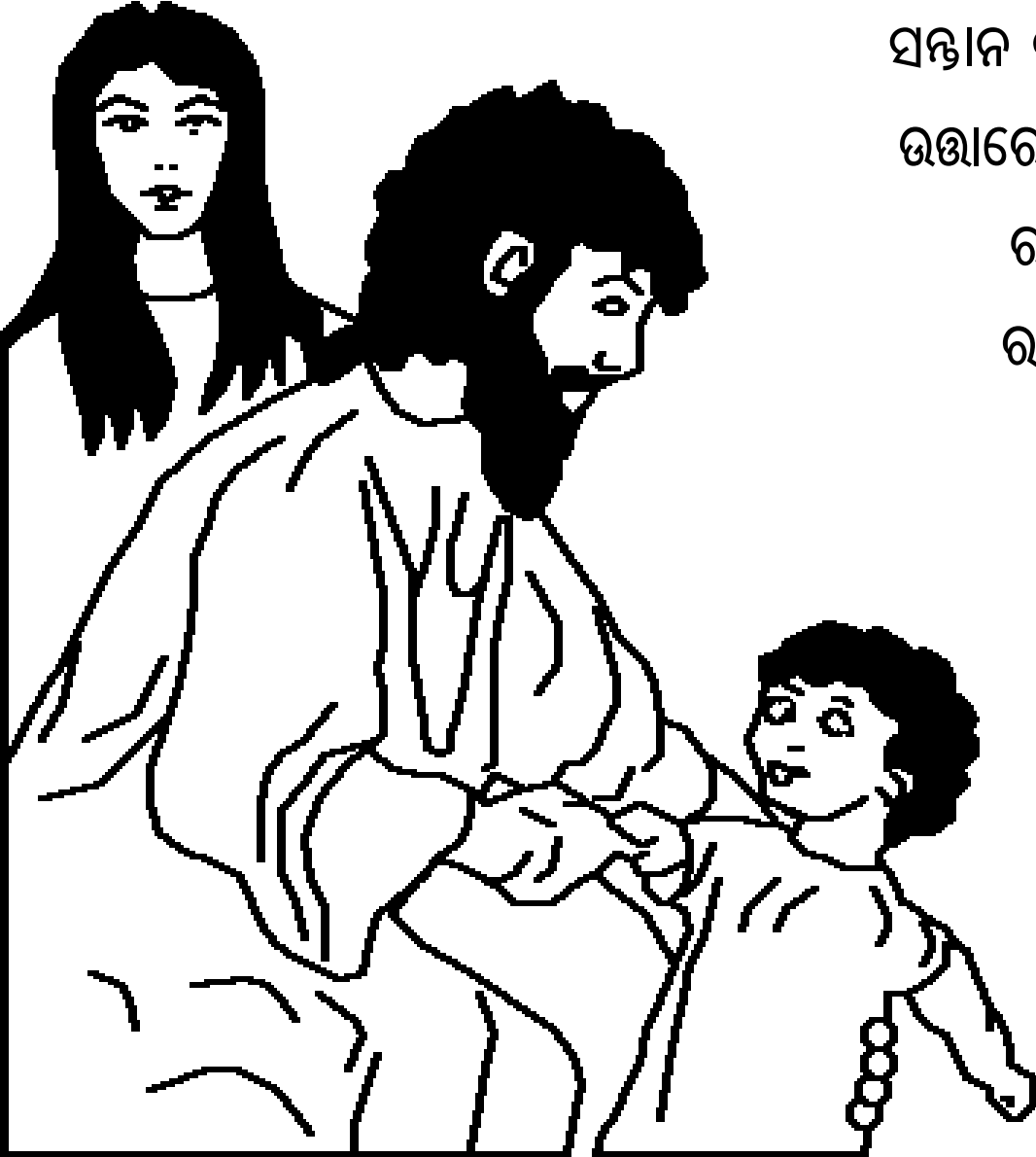

ସଦାପ୍ରଭୁ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ ଯେ ସେ
କିପ୍ରକାର ଦୁଃଖ ଅଟନ୍ତି । ଦାଉଦ ନିଜ ପାପ
ନିମନ୍ତେ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ । ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ
କହିଲେ, ମୁଁ ଏହି ଖରାପ କାର୍ଯ୍ୟକରି ତୁମ୍ଭ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛି । ସଦାପ୍ରଭୁ ଦାଉଦଙ୍କୁ
ପାପ କ୍ଷମାକଲେ । କିନ୍ତୁ ବତ୍‌ଶେବାର ପୁତ୍ର
ଅତି ଅସୁସ୍ଥ ଥିଲେ, ସେ ଜନ୍ମ ହେବାର
କେତେଦିନ ପରେ ମରିଗଲା ।

ଭୟାନକ ପାପ ସତ୍ତ୍ୱେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଦାଉଦଙ୍କୁ କ୍ଷମା
କଲେ । ତାହାପରେ ବତ୍‌ଶେବାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ
ସନ୍ତାନ ଜାତ ହେଲା, ଶଲୋମନ, ଯେ କି ଦାଉଦଙ୍କ
ଉତ୍ତାରେ ଏକ ମହାନ ରାଜା ହେବେ । କିନ୍ତୁ ଦାଉଦ
ରାଜାଙ୍କର ଅନେକ ମନ୍ତ୍ରାନ୍ତ ଥିଲେ, କେତେକ
ରାଜାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅତ୍ୟଧିକ ଦୁଃଖ ଆଣିଲେ ।

ଦାଉଦ ରାଜା (ଦ୍ଵିତୀୟ ଭାଗ)

ବାଇବଲ୍, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୁ ଏକ କହାଣୀ

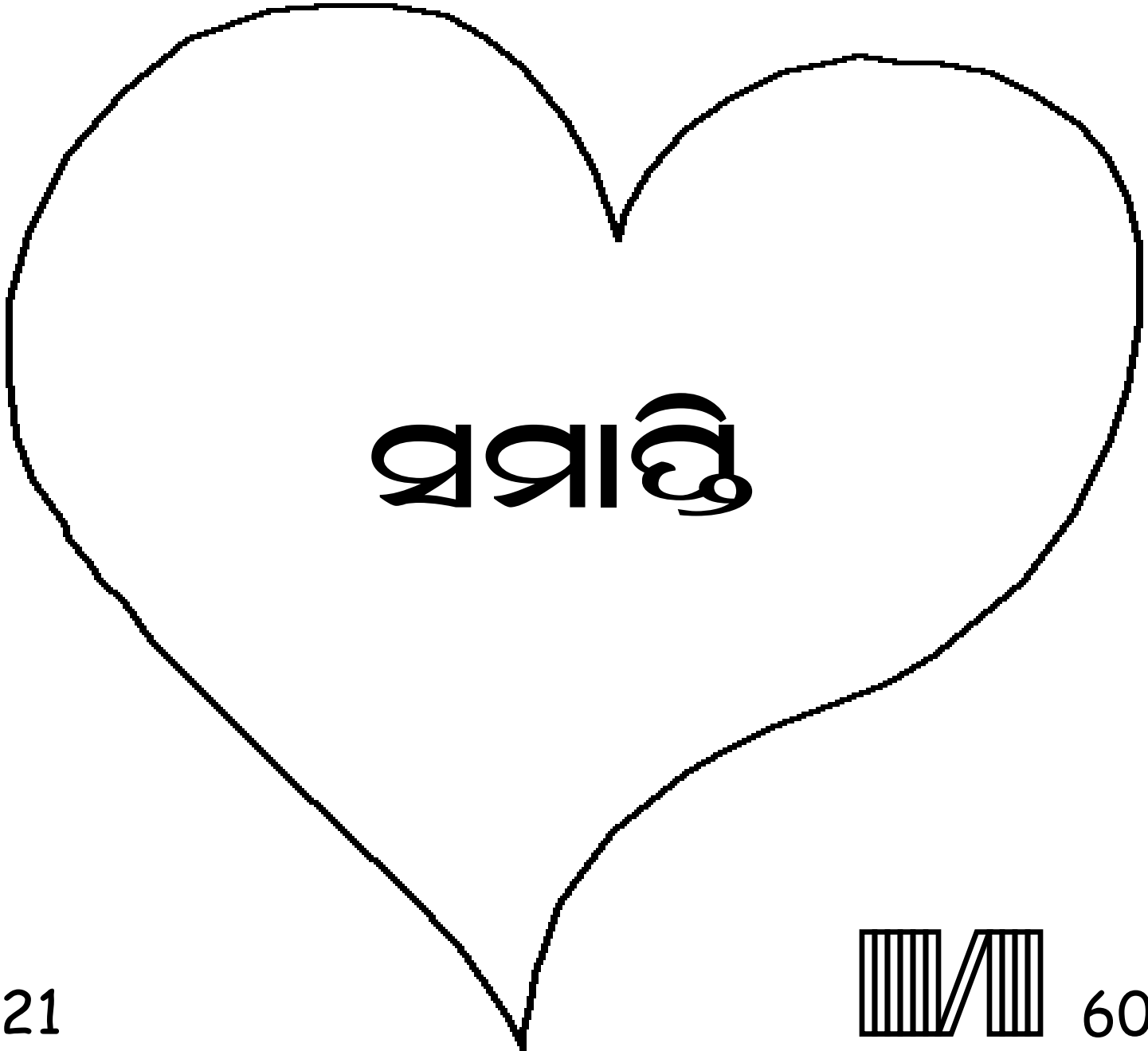
ରୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଯାଇଅଛି

ଦ୍ଵିତୀୟ ଶାମ୍ଭୁଲ୍ ୧-୧୨

"ତୁମ୍ଭ ପ୍ରଦେଶର ଶବ୍ଦ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରିବ ।"

ଗୀତସଂହିତା ୧୧୯ : ୧୩୦

ସମାପ୍ତି

ଏହି ବାଇବଲ୍ କହାଣୀ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହେ, ଯିଏ କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ଇଶ୍ଵର ଚାହାଁନ୍ତି ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣ ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛୁ ତାହା ଇଶ୍ଵର ଜାଣନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଇଶ୍ଵର କହନ୍ତି ପାପ ।
ଆଉ ପାପର ବେତନ ହେଉଛି ମୃତ୍ୟୁ, କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଏଡ଼େ ପ୍ରେମକଲେ ଯେ,
ଆପଣା ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜଗତକୁ ପଠାଇଲେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ସକାଶୁ ସେ କୃଣ
ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ପୁନର୍ବାର ଯାଶୁଶ୍ରୀଙ୍କୁ ଜୀବନକୁ ଫେରିଲେ, ଆଉ ସେ ସର୍ଗ
ଗୃହକୁ ଗମନ କଲେ । ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଯାଶୁଶ୍ରୀଙ୍କୁ ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କର ଆଉ ନିଜର ପାପ
କ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ପଢ଼ାର, ଆଉ ସେ ନିଶ୍ଚୟ କ୍ଷମା କରିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଆସିବେ
ଏବଂ ତୁମ୍ଭଠାରେ ବାସ କରିବେ ଆଉ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କଠାରେ ଡିର କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାସ
କରିବ ।

ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏହା ହିଁ ସତ୍ୟବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ କର, ତହିଁରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ:
ପ୍ରିୟର ଯାଶୁଶ୍ରୀଙ୍କୁ ମୁଁ ବିଶ୍ଵାସ କରେ କି ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ଇଶ୍ଵର ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟ ରୂପ ଧାରଣ
କରି, ମୋ କରିପାରିବି ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ମଧ୍ୟ
ନୂତନ ଜୀବନ ଧାରଣ କରିପାରିବ, ଆଉ ସେହି ଦିନ ଠାରୁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଡିରକାଳ ରହିବି ।
ତୁମ୍ଭରି ଆଜ୍ଞାକାରି ସନ୍ତାନ ଓ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ବଞ୍ଚିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ଆମେନ୍ ।

ବାଇବଲ୍ ଅଧ୍ୟୟନ କରନ୍ତୁ ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ
କଥୋପକଥନ କରନ୍ତୁ । ଯୋହନ ୩:୧୬

